

Som om

av Leif Erlingsson
2007-04-09

Har du tänkt på att vi i diskussionsforum, i debatter o.s.v. diskuterar som om vi delar ett antal föreställningar om hur världen hänger ihop? Som om världen såg ut på det sättet.

Om man är medlem av en viss religion, då diskuterar man med andra i den religionen som om ytterligare vissa föreställningar var sanna. Som om världen såg ut så.

I religionen bestämmer auktoriteter vilka dessa föreställningar är.

I övriga världen bestämmer auktoriteter vilka dessa föreställningar är.

(Här skulle jag kunna göra mig lustig över den oerhörda skillnaden, men då skulle jag förstöra hela upplägget, och vi skulle antagligen bli själsligt sjuka av det sjuka själsväldet, så jag uppbringar min oerhörda självkontroll, och låter bli. (Tack, Robert Newman.))

Om vi tar vår vanliga världsliga verklighet, och 'kriget mot terrorn', så talade våra auktoriteter snabbt om för oss att vi inte har så mycket val. Antingen accepterar vi deras lägesbeskrivning, eller också är vi fiender. Och man vill ju inte vara 'fiende' (terrorist, kallade de det), eller hur? Vanligt folk, som jag, var lite tröga att förstå det här, men trendkänsliga journalister snappade säkert omedelbums.

Nu fanns det ju en del olydiga också, som skrev böcker och så. Böcker som naturligtvis tigs ihjäl av mer trendkänsliga kulturarbetare, såvåda deras existens inte måste erkännas i samband med att någon ska hudflängas förstås. Som t.ex. "[CIA och 11 september](#)" av Andreas von Bülow eller "[Gåtorna kring den 11 september](#)" av Eric Laurent. Den förra kallades nyligen för en "pamflett" av ordföranden för Svenska kommittén mot antisemitism Jesper Svartvik, i Expressen: "Broderskaps tidigare ordförande Evert Svensson rekommenderade ... Andreas von Bülows pamflett "CIA och 11 september" i vilken det påstås att terrorattacken mot USA iscensattes av CIA, möjligen i samarbete med Israel." (Detaljerna finns [här](#), sök på "pamflett".) Notera att Svartvik inte drar sig för lögn: Han kallar en ordinärtjock bok som i min bokhylla har hårda pärmar för "pamflett". Snart är väl "Krig och Fred" en "pamflett"!

Men överlag är folk lydiga sina auktoriteter. Journalisterna lyder auktoriteterna och för andra ÄR journalisterna auktoriteterna.

I vår vanliga svenska verklighet kallas man lätt "[nazzejävel](#)" om man kritiserar sionistisk antisemitism. Som om inte den största andelen antisemitism någonstans i världen finns just bland Israeliska judar - **68% av Israeliska judar är antisemiter** - de vägrar bo i samma byggnad som arabiska semiter! Se slutet av "[Are 40 Percent of All Swedes "Anti-Semites?"](#)", en CounterPunch artikel där Kristoffer Larsson sågar Henrik Bachners och Jonas Rings undersökning och tolkning av densamma vid fotknölnarna, samtidigt som han visar hur den FAKTISKT bevisar att det finns ett stort och växande problem med antisemitism i Sverige - mot Muslimer! En seriös tolkning av svaren visar att det faktiskt finns några procent svenskar som hyser motvilja mot judar, medan det finns en fem gånger större motvilja mot muslimer/islam. DET är det allvarliga problemet. Men undersökningen tolkades av Henrik Bachners och Jonas Rings vänner i svensk och israelisk press som om det nästintill obefintliga judehatet var problemet.

Och de riktigt renlärliga mässar om de farliga "fredsänglarna" som vill ha "fred till döds" ("[De sista nödvändiga åtgärderna](#)", Torbjörn Kvist, Nr 86 av Captus Tidning, vecka 13 - 2007.) Den mytologiska urkällan till detta tänkande att det är "gottgörarna" som är "farligare än någonsin" ("[Politiserad upphandling -- en rättslig kollaps](#)", Nicklas Lundblad, Nr 86 av Captus Tidning, vecka 13 - 2007.) kommer ur Ayn Rand, Urkällan, som publicerades 1943. Från en annan nyliberal tankesmedja:

“Ayn Rand, Urkällan, som publicerades 1943, har sedan länge uppnått status av modern klassiker. Miljontals läsare världen över har trollbundits av Ayn Rands oförglömliga berättelse om den kompromisslöse arkitekten Howard Roark, om hans kamp för att få skapa på sina villkor, hans passionerade kärlek till den vackra och bittra Dominique och

hans strid mot de dödsfiender som till varje pris vill förgöra honom. Urkällan ställer invanda föreställningar på ända kring etik, högtidlighet och ett gott liv. Här är den osjälviske humanisten Ellsworth Toohey en skurk, och den kompromisslöse arkitekten Howard Roark en hjälte. Här beskrivs den maktlystne tidningsmagnaten Gail Wynand och den hänsynslöse karriärklättraren Peter Keating som i grunden osjälviska. Och vem kan rädda den självdestruktiva Dominique Francon från likgiltighetens bojor?" (http://timbro.se/rand/om_boken.asp.)

Uppenbarligen är de människor som offentligt stoltserar med dessa ideal fullständigt blinda för hur illa det ser ut - att det är fascismens övermänniskoideal utan nämnvärd maskering.

Så nu vet vi, det är i själva verket de som vill fred som är onda. Många sjunger samma sång. **Det är ingen ny sång, den har bara inte varit särskilt populär sedan början av andra världskriget. Förrän nu: Många, många, många sjunger krig, krig, krig.** Många kristna kan inte förstå hur man kan vara kristen och fredsvän! Det beror på att riktiga fredsvänner inte lyssnar på krigshetsande auktoriteter, och det ska man ju göra, menar sådana kristna.

Och debatten förs som om USA attackerades av muslimska fundamentalister, som om USA själv inte hade någon del i attackerna, och som om Israel inte visste vad som skulle hända och när det skulle hända.

Ja, debatten förs som om krig inte alltid startades med manipulation, som om krig inte var ett geschäft för att göra några få väldigt rika på mångas död och lidande. Debatten förs som om den verkliga sjukdomen inte hade varit förakt för svaghet, dyrkan av stöveltrampen på de lidandes kroppar. 'Tack vare' förakt för svaghet och ovilja att se 'den andre', är det lätt att uppväcka hat och förakt mot t.ex. araber i dag. För några årtionden sedan var det judar, homosexuella, zigenare o.s.v.. (Där begick jag avsiktligt 'dödssynden' att inte särskilja just judiskt lidande som något exceptionellt, ej jämförbart med något annat lidande.) Och så kan manipulationerna fortgå. I grunden är dock förakt för svaghet och ovilja att se 'den andre' vår - mänsklighetens - andliga sjukdom. Som ger symptom lite varstans.

Tänk om debatten istället hade förts utifrån verkligheten!

Tänk om debatten istället fördes utifrån verkligheten att brott mot freden är det grövsta av tänkbara brott, det brott som folk hängdes för efter andra världskriget. Tänk om debatten istället fördes utifrån verkligheten att krigspropaganda - psykologisk förberedelse för krig - är just ett sådant brott mot freden. Tänk om debatten istället fördes utifrån verkligheten att en hel del svenskar med inflytande över opinionsbildningen med all säkerhet är sådana krigsbrottslingar? Tänk om det fanns rättvisa? (Läs gärna lite resonemang [här](#).) Vår egen utrikesminister Carl Bildt påstås ha lobbat för krig - i så fall ett brott mot freden, det grövsta av tänkbara brott - vilket en lämplig domstol bör utreda. Flera svenska tidningar har arbetat för krig - klart ett brott mot freden. Åter något för domstolar att utreda. Captus Tidning som jag länkat till ovan lobbar kristallklart för krig. Uppenbart skyldig till det grövsta av tänkbara brott, det brott som folk hängdes för efter andra världskriget.

Som ett exempel på brott mot freden i svenska tidningar kan ges att [UNT:s Håkan Holmberg den 5 april 2007](#) påstår att "Britterna befann sig på irakiskt territorialvatten och på FN-uppdrag." När sedan en läsare ringde upp för att undersöka vilket detta uppdrag skulle vara utspann sig följande samtal:

Läsare: Vilket FN-uppdrag var det?

Håkan Holmberg: ..."Dom brittiska och amerikanska truppernas närvaro är numera sen ett par år sanktionerad av FN"

Läsare: "Det är inte FN-uppdrag va?"

Håkan Holmberg: "Det är möjligen hårklyveri ... det är möjligt att man skulle ha uttryckt det lite annorlunda"

Samme läsare skrev i en kommentar:

Ett riktigare sätt att uttrycka saken hade varit att den brittiska ockupationsmaktens soldater utan något som helst uppdrag från vare sig FN eller det så kallade världssamfundet skickades ut på en expedition på vatten, där gränsen mellan det redan ockuperade Irak och det hotade Iran är omtvistad. Någon internationellt erkänd gräns finnes icke. Samt att soldaterna - då expeditionen inte var godkänd av båda de inblandade ländernas regeringar -

togs till fånga.

Detta hade dock inte kunnat bygga under den centrala tesen i Håkan Holmbergs ledare: Att den iranska politiken - liksom förut den irakiska - är "konfrontationspolitik mot väst". En tes som i dag innebär krigshets.

Enligt Convention of Civil and Political Rights, CCPR, är war propaganda förbjudet. Det faller därför under allmänt åtal. Finns det några allmänna åklagare bland tidningarnas läsare, eller måste vi påtala dessa brott för dem?

Tänk om folk inte var så förbannat lydiga! Tänk om rättvisa och ansvar utkrävdes!

Men nu misstänker [84%](#) av amerikanerna att det är något fuffens med "911", och en tredjedel av amerikanerna att deras egen regering är inblandad i terrordåden. ([New York Times/CBS News poll October 14, 2006.](#)) Om alltfler tänker 'det otänkbara' - ett 'otänkbara' vilket, det hävdar jag med bestämdhet, är sant - då har vi nått en vändpunkt i "911".

- Antingen kommer västvärlden i stort och politiker, media, kultur i synnerhet att bli blottade som delaktiga i en sådan här bluff - i så fall ett gigantiskt steg framåt för alla som kämpat mot osannolikt starka krafter och som vågat gå mot strömmen för en mer kärleksfull och fredlig värld.
- Eller så kommer de delaktiga - som målat in sig i ett hörn - att skapa ett "nytt" inside jobb som anledning till en massiv kärnvapenattack på Iran, etc.

De kan känna att de inte kan backa ur, att alternativet är att förlora allt, krigsförbrytartribunaler och galgen. Och att Ryssland och Kina flyttar fram sina positioner. Kanske man hoppas kunna samla människor kring nya "altruistiska" investeringar kring miljökaos och klimathotet inte minst, som skapar nya möjligheter för dem som regisserat detta att tjäna pengar på och kontrollera oss? Det kan vara planen. Men håller de inte på att köra av banan? Hur många TROR egentligen på dem, att det inte är ett inside jobb, när det kanske smäller en atombomb utanför en amerikansk hamn, eller sprids en dödlig biologisk smitta? Hur många kommer att reagera som om delegitimerade auktoriteter hade talat sanning? 16% ? 20% ? Vad är siffran? Och vad skulle de andra göra? Man kan inte sätta 80% av USA:s befolkning i koncentrationsläger, oavsett hur många och stora sådana man har byggt...

Leif Erlingsson

2007-04-09

[PDF "printout"](#)
